

a Mi Lapunk

SZATYMAZ KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA

2010. november XIII. évf. 11. szám

A FUTAFALU RAJTJA

Országos bajnoki érmesek

*Kopasz Bence, Gábor Adám, Miklós Balogh Ádám
edzőjükkel, Kovács Szabolcsal*

*Találkozunk december 5-én a
művelődési ház előtti téren!*

A tartalomról:

- 2. old.: Helytörténet
- 3. old.: Önkormányzati közlemények
- 3. old.: Óvodai hírek
- 4. old.: Beszámoló az Egészségéről
- 6. old.: Iskolai hírek
- 8. old.: Egyszervolt
- 10. old.: Sport

Helytörténet

Két újsághír a hajdani szegedi lapokból.

Az 1900-as év augusztusának 9-ik napján történt az a különös eset, amit a korabeli szegedi lapok újsághírként lehoztak. Akkor még a nyári napok szombatján és vasárnapján menetrendbe állítva, olykor kétpár különvonat is hozta ki Szegedről Szatymazra a kirándulni, sétálni, nyaralni, esetleg a vigadni vágyókat. De jöttek azok is családostól, akik csak egy kis vonatozást ütemeztek be. Abban az időben még a "város" gondot fordított arra, hogy a Zsótér Andortól csekély pénzért megvásárolt útmenti területen a kialakítandó szatymazi liget vonzó legyen a pihenni, kikapcsolódni vágyó nagyszámú közönség számára. A tervszerűen megindult fásítás és virágosítás hozzájárult ahhoz, hogy a ligetben sétálók és nézelődők jó levegőt szívjának magukba, és egyben a park látványában is gyönyörködhesse. Abban az időben a liget vasút felőli oldalán még csak tervezve volt a fürdő, de a terület másik végén, ahol a hajdani Kis Pesti út elhaladt, és a sarkon még egy régi, alul kiszélesedő gemeskút is volt, már álltak a kápolna falai a Zsótér által adományozott területen. A vasúti sorompón áthaladó és a park mellett el-futó út túloldalán a ligettel szemben két épület volt látható. Az első, a Trisler/nem azonos a későbbi Ju-raival/ kereskedő által felhúzott, ma is álló nyaraló /ONO/, amit akkor már Pártos Gyula építész birto-kolt, aki akkorra már kibő-vítette, átalakította. A nyaraló ablakait erős rács védte a külső behatolótól. És ezeken a vasrácsokon át szűrődött ki a nyári napok-nak majd minden délelő-tjén, az órákig gyakorló Pártos Gyuláné, született Bartolucci Vittorina opera-énekesnő hangja. Azt is tudjuk, hogy a művész nő fiatal korában az öreg Ver-di kíséretével bejárta Euró-pát, és a kor jelentősebb színpadjain az Aidát bemu-tatták. A másik ház, az é-pülő kápolnával szemben, az akkor még csaknem új

Szatymaz I. iskola volt, a-miben az idősebbik Zsák József lakott. Az épület előtt az út felől már ott állt az új kereszt is, rajta a fel-íráttal, hogy "Zsótér De-zsó ajándéka, 1900."

Az 1900-as év augusztusá-nak 9-én is, mint a nyári napok mindegyikén, a nagy hőségben, Szatymaz-ra tartott a kisgözös. A vo-nat egyenletes kattogását csak a vidám és beszédes nyaralóközönség hangja nyomta el. A szatymazi ál-lomásra mélabúsan és megfáradtan döcögött be a masina, egyenesen az ár-nyékot adó platánfák alá, ahol kifúj és megpihent. De elfáradt a gépet kezelő személyzet is, és hogy fel-frissítse magát, átsétált a Báló uram vendéglőjébe. Amikor azonban eljött a továbbindulás ideje, a mozdonyvezető és a fűtő is az idulás jelére várva már a helyén volt, a gép nem mozdult. A szeszélyes gőzgép felmondta a szol-gálatot. Haragosan fűjt és pöfögött de nem indult ki a fák árnyékából. Hiába sí-polt a vonatvezető, hiába emelgette tárcsáját az állo-másfőnök és lóbálta zász-laját a bakter, a gép mint egy tüzes paripa csak a gőzt fújta és mint egy szá-már csak csökönyösen állt. Vakarta veritékes fejét a gépész, majd az ott lévő vasutas urakat befogva próbálták a masinát külön meglendíteni. Bizony le kellett szállni a szolgálat-kész nyaralóknak is, akik-kelel együtt azután oldalt, hátulról kezdték a moz-donyt taszítani. Csak ak-kor szégyelte meg magát a gép, amikor már a mál-hások is megjelentek nagy rudakkal és a kerekeket kezdték feszegetni. A gőz-gép nagy busan döcögve megindult. Az utasok de-rűlten lobogtatták zsebken-dőjüket és úgy köszöntek, - "Viszontlátásra szép Szatymazi!" Sokan a gé-pész magyarázatát tárgyal-ták még utána sokáig, ami úgy hangzott, hogy "- a gép azért nem indult, mert a tolattyú olyan állásba ke-rült, ahonnan nem tudta el-dönteni, hogy a gőzt a du-gattyú elé, vagy mögé e-ressze." Persze akkor is a-kadtak olyan megátalko-

dott emberek, akik inkább titokban Báló uram erős borára gyanakodtak.

Valamikor jóval később a harmincas évek derekán történt a következő eset. Akkor még a szegedi nyaralók kiintöltötték tavasz-tól őszig napjaikat a szőlő-ben lévő házukban, és na-ponta utaztak be a munka-helyükre. Csak a bor ki-forrása után gondoltak ar-ra, hogy bemenjenek a vá-rosi lakásukba. Beköltö-zéskor vitték magukkal laj-tos kocsikon a folyékony termés egyrészt is. A hú-szas években építtette dr.Pávó Ferenc is a nyara-lóját a felesége, Fráter Ida által örökölt szőlő sarkára. A házat Magyar Nándor vasúti építész mérnök ter-vezte és a szatymazi Ko-vács kőműves építtette. Ott volt vele szemben Bia-csyék és Úvegesék háza is. A vasút túloldalán pedig Sőregy "üdvégy" /így mondták/ háza, ahol érde-kes módon a kerti utakat színes megcsorbult szódás-üvegek fenékekkel felfordí-tott sora határolta. Pávóék négy fiúgyermekkel októ-ber előtt nemigen mentek be a városba, a nagyhírű szemelt burgundi kiforrá-sát mindig kinn megvár-ták. Már benn voltak, a-mikor egyszer a fiúk kö-zül, az elemibe járó Nándi házifeladatként egy fogal-mazást kap "Disznótör" címmel. Oda ül az asztal-hoz teljes felszereléssel fű-zettel, tollal, tintatartóval, de nem ír csak gondolko-dik. Ott ül az édesapja is, aki az újságból felnézve látta, hogy a gyermeke nem halad, megkérdezi: "Min gondolkozol Nándi-kám?" "Fogalmazást kel-lene írni a disznótorról és nem tudom mit írjak."

"Hát kezd el hogy: a disznó hasznos állat..." Amíg szép lassan Nándi ír, édesapja odafordul az asztalnál legtöbbször zoknikat stop-poló feleségéhez, és be-szélgetni kezd vele. Bi-zony ideje volna már utána nézni a téli disznónak, mert lassan már mindenből kifogyunk. De, -ha már vá-gunk-érdemes volna mind-járt kettőt vágni, az sem jár nagyobb rumlival.

A Pengő úr a "Hatósági-

ból" és Julis néni, aki i-lyenkor a beleket mossa, Sándor bácsival a kertész-szel, és Agnessel és Mi-hály udvarlójával épp úgy elintéznének kettőt is egy helyett.

És akkor az egész téli el-látásunk el lenne intézve. A szülők észre sem vették, hogy a Nándi nem kérdez többet, csak ír.

Harmadnapra a Délma-gyarországból megjelent a cikk, amelynek címe. "Egy disznó hasznos állat, két disznó még haszno-sabb" És akkor egész Sze-ged olvashatta Nándi dol-gozatát, hogy mennyivel gazdaságosabb volna Pen-gő úr, Julis néni, az Agnes és Mihály, valamint Sán-dor bácsi munkája, stb... -szórol-szóra úgy, ahogy azt szülei megbeszélték. Nándi jó humorérzékkel megáldott tanítója Rózsa tanítóbácsi, amint olvasta, vitte át az egész dolgozatot a szerkesztőségbe, ahol e-lőször nagyot derültek raj-ta és utána a Délmagyar-ban leközölték. Írójának o-daírták Pávó Nándor nevét azzal, hogy dr. Pávó Fe-renc városi tanácsnok fia. Nándi először bögött, ami-kor olvasta, később meg-békélt és ha szó volt róla, kihúzta magát. Édesapjá-nak is gratuláltak már ko-rán reggel a hivatal ajtajá-ban, amikor megtudta, hogy miért és elolvasta az újságot, nem haragudott, inkább büszke volt a "hí-ressé" vált fiára. De vásárolt az újságból Pengő úr és a többiek is, büszkéek voltak rá, hogy abban sze-repelnek. E rövid írással a korábban Szatymazon is miséző Pávó Nándorra is emlékeztünk.

Pálmai József

Jó minőségű, - elsősorban magyar - ruházati terméket vásároljon a
**Szolgálatotólházbán, a
DIVATÁRU BOLTBAN.**
- póló
- pulóver
- zokni
- harisnyanadrág
- nadrág
- fehérnemű (TRIUMPH is)
- hálóruházat

férfiingek, gyermek és bēbi áru, fürdőruhák, stb.

Nyitva: K - P.: 8⁰⁰-16³⁰.

Szo.: 9⁰⁰-12³⁰

Szepesiné Berta Éva.

Óvodai hírek

TÖKFESZTIVÁL AZ ÓVODÁBAN

Október 29-én először rendeztük meg az óvodánkban a „Tökfesztivált”. A gyerekek egész hónapban készültek erre az eseményre. Lelkesen gyűjtötték és hozták be a különböző színű, formájú tököket, díszítőket és süttőtököket, valamint más őszi terméseket. Nagy örömmünkre, nem csak a gyere-

rek voltak nagyon lelkesek, hanem a szülők is! A gyermekekkel együtt csodaszép és ötletes dolgokat készítettek a tökökből és termésekből. Öröm volt nézni számunkra, milyen elmélyülten dolgoztak, farigcsáltak. Reméljük ezzel a kezdeménnyel hagyományt tudunk teremteni az elkövetkező években.

Az elkészült alkotásokból rögtönzött kiállítást rendeztünk, ahol mindenki megcsodálhatta az elkészült munkákat. A kiállítás után a gyerekek nagy érdeklődéssel nézték meg a

„Rátóti csikótojás” c. mesedarabot, amit az óvónénik rögtönzött színtársulata adott elő, teljes átléssel.

Ezek után következett a „Mi óvodánk-alapítvány” által vásárolt kétségfelesztő játékok átadása. A fesztivál méltó zárásaként a szülők által készített tökleves, sütemények, saláták és természetesen sült tök elfogyasztására került sor.

Minden csoport egyenként 60.000 Ft. értékű ajándékban részesült!

Ezúton szeretnénk megköszönni a szülőknek és a többi támogatónak, hogy az 1%-os hozzájárulásukkal elősegítették, hogy az óvodás gyermekeink sok

szép és hasznos készségfejlesztő játékhoz hozzájussanak. Köszönet érte, és kérjük, hogy a jövőben is támogassák óvodánkat.

Az 1%-ból összesen 368.000 Ft. jött össze. Eből az alapítvány 300.000 Ft-ot költött játékokra, 55.000 Ft-ért bérletet vetünk a gyermekeknek a szegedi Kövér Béla Bábszínházba.

Mégegyszer szeretnénk megköszönni a támogatókat, és a továbbiakban is várjuk szíves hozzájárulásukat a: Szatymaz és Vidéke Takarékszövetkezet 57100010-10015995 számú számlára, adószámunk: 18465789-1-06

Vezető Óvónő

Önkormányzati közlemények

Tisztelt Lakosság!

Értesítjük Önöket, hogy Szatymaz község belterületén a DAOP-2009-5.2.1. számú nyertes pályázat keretében megvalósuló csapadékvíz elvezetésével kapcsolatos munkálatok 2010 november 3-án megkezdődtek, és időjárás függvényében az év végéig befejeződnek.

Az útfelbontásokkal járó esetleges kellemetlenségekért kérjük elnézésüket és szíves türelmüket.

Szatymaz Község Önkormányzata

Beszámoló a Képviselő-testület alakuló üléséről

Szatymaz Község Képviselő-testülete 2010. október 12. napján tartotta alakuló ülést, melynek napirendi pontjai a következők voltak:

Helyi Választási Bizottság tájékoztatója a 2010. október 3-i helyhatósági választások eredményeiről, megbízólevelek átadása, eskütétel.

Segesváry László Dezső, a Helyi Választási Bizottság elnöke ismertette a választás eredményét. Tájékoztatva a testületet arról, hogy a választási bizottság feladatát teljesítette. A választás napján kampánycsendsértés nem történt. A kihirdetett eredmény ellen jogorvoslati időn belül észrevétel nem érkezett. A választási bizottság működése során mindenben támaszkodott a Mákos Istvánné által vezetett Választási Iroda munkájára. A szavazatszámoló bizottságok lelkiismeretes és pontos munkája miatt tudott a választási bizottság gyorsan eredményt hirdetni. Megköszönte mindazok munkáját, akik a választás

eredményes és sikeres lebonyolításában segítettek, majd átadta a polgármesternek és a képviselőknek a megbízóleveleket, majd a képviselők és a polgármester eskütétele következett.

Polgármester programjának ismertetése

Dr. Kormányos László polgármester gratulált a megválasztott képviselőknek. Megköszönte a választási bizottság pontos és szakszerű munkáját. Elmondta, hogy fontosnak tartja ebben a négy évben is a kemény, kiszámítható gazdálkodást. Valószínűleg nem lesz annyi pályázati lehetőség, de a megkezdett beruházásokat befejezik, a nyertes pályázatokat kivitelezik. Egyelőre nem tudják, hogy a központi költségvetés hogyan alakul. Az biztos, hogy csökkenni fog az önkormányzatok finanszírozása, de remélhetőleg kötelező feladatai is. Az önkormányzat költségvetési megszorításából befolyt összegeknek ebben a ciklusban is meglesz a helye.

Az előző négy év nem volt könnyű, a következő ciklus még nehezebbnek ígérkezik.

A Szervezeti és Működési Szabályzat módosítása

Minden testület életében az egyik legfontosabb dolog az SZMSZ elfogadása, és ha szükséges, annak módosítása. Az eddig megszokottakhoz képest a bizottságok száma lecsökkent, ebben a ciklusban egy Gazdasági, és egy Humán Bizottságot állítanak fel

Bizottságok megválasztása

Szatymaz Község Képviselő-testülete a Humán Bizottság elnökének Bódis Margit képviselőt, elnökhelyettesének Makra Sándorné képviselőt, tagjainak Lengyel Istvánné dr. képviselőt, Igazné Herkó Máriát és Kálmán Jánost megválasztotta.

Szatymaz Község Képviselő-testülete a Gazdasági Bizottság elnökének Barna Károly képviselőt, elnökhelyettesének Lengyel Istvánné dr. képviselőt, tagjának Dr. Kónya Ferenc

képviselőt, Bódis Margit képviselőt, Báló Bertalant, Rapcsányi Gábort és Juhász Róbertet megválasztotta.

Alpolgármester választás

A képviselő-testület minősített többséggel Dékányné dr. Balogh Andreát alpolgármesterré választotta.

Az önkormányzat gazdasági programjának előkészítése

Szatymaz Község Képviselő-testülete felkéri a Gazdasági Bizottságot, hogy 2011. március 31. napjáig terjessze a Képviselő-testület elé Szatymaz Község Önkormányzatának 2010-2014 évekre szóló gazdasági programját.

SZMSZ felülvizsgálatának előkészítése

Szatymaz Község Képviselő-testülete felkéri a Gazdasági Bizottságot, hogy 2011. március 31. napjáig terjessze a Képviselő-testület elé az Önkormányzat és Szervei Szervezeti és Működési Szabályzatának módosító javaslatát.

Soron következő testületi ülés: 2010. november 24. 14 óra

Napirendi pontok:

1. A 2011. évi költségvetési koncepció elfogadása
2. Az Önkormányzat 2010. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló I-III. negyedéves beszámoló elfogadása
3. Előterjesztések

A testületi ülés első napirendi pontját közmeghallgatás keretében tartjuk meg.**Szatymazért Alapítvány közleménye**

A Szatymazért Alapítvány 2010. március 9-én bírálta el az általa kiírt pályázatokat. A kiírt határidőre 6 pályázat érkezett be. A kuratórium a pályaműveket elbírálta, és 5 pályázatot részesített támogatásban, az alábbiak szerint:

Házi gyermekorvosi körzet	6.500 Ft
Közművelődési és Családsegítő Egyesület:	70.000 Ft
SZKTT Közoktatási Intézménye Szatymazi Iskola	100.000 Ft
Védőnői Szolgálat:	150.000 Ft
Polgárőr Egyesület:	35.000 Ft
Összesen:	331.500 Ft

Tájékoztatam Önöket, hogy a személyi jövedelemadó 1 %-os befizetésével a Szatymazért Alapítvány számlájára 2009. évben **160.028 Ft** érkezett.

Az önök által adományozott összeg, a község további lendületet ad a fejlődésének elősegítésére, az önkormányzati feladatok ellátásához szükséges eszközök kiegészítése szolgál.

Az alapítvány támogatja a közösségi tevékenységek szervezését,

melyek a község fejlődését, gazdagodását, közbiztonságának megszilárdítását, a szociális, egészségügyi, kulturális, művelődési-, gyermek- és ifjúság-védelmi tevékenységek kiszélesítését szolgálják.

Az alapítvány kiemelten támogatott programjai:

„Szatymaz biztonságáért:” közbiztonság, közrend, tűzvédelem.

„Szatymaz kultúrájáért:” oktatás, közművelődés, szabadidő hasznos eltöltése.

„Az egészséges életmódért:” megelőzés, szűrés, sport.

Ezúton szeretnénk megköszönni minden adófizető magánszemélynek azt, hogy adóbevallása során kedvezményezettként az alapítványt jelölte meg az 1 % felajánlásakor.

Tájékoztatam a kedves olvasót, hogy a közeljövőben részletes beszámolót kívánok adni e lap hasábjain keresztül az alapítvány munkájáról, illetve az önök által befizetett támogatások felhasználásáról.

Nagymihály Tünde
Kuratórium elnöke

Köszönet nyilvánítás :

A Szatymaz Község Területén Élő Idős Emberek Gondozásáért Alapítvány köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik jövedelemadójuk 1 % -át felajánlották az alapítvány részére. A felajánlott összeget – mely a 2009 es évben 13.955 Ft volt – alapítványunka Községi Idősek Karácsonya ünnepsége alkalmából a rendezvény támogatására fordította.

A nyugíjas klub közleménye

2010. november 24-én délután 3 órakor Mikulásváró teadálutánt rendezünk, a művelődési házban.
Szeretettel várunk mindanyiótokat!

Dankó Pista Művelődési Ház és Könyvtár**EGÉSZSÉGHÉT 2010. október 11-16.**

Idén XI. alkalommal került megrendezésre az Egészség hét Szatymazon.

Mint minden évben, idén is óriási érdeklődésre tettek szert a meghirdetett vizsgálatok. Az Egészség hét keretein belül próbáltunk olyan szűrővizsgálatokat „elhozni” Önöknek, amelyek egyre több ember segítségére lehetnek a különböző betegségek megelőzésében, feltárásában, illetve kezelésében. Pl.: Hasi- és pajzsmirigy ultrahang, bőrgyógyászat, különböző szemvizsgálatok, ortopédia, érsebészet, kardiológia, pszichiátriai vizsgálat, prosztata-szűrés, labor (vércukor-, koleszterin-, vérnyomásmérés), betegségek lelki okainak feltárása természetes gyógymódokkal, masszázis...

A tüdőszűrés sajnos két héttel későbbre csúszott, de úgy gondolom, hogy így is több embernek segítséget nyújtott abban,

hogy itt helyben, Szatymazon jelenhetett meg e szűrésen.

Az előző évekhez képest még egy rendezvény időpontja változott, a Futafalué. Az Egészség hétet idén nem nyitotta, hanem zárta. Így is szép számmal futott a falu apraja-nagyja... Gratulálunk minden egészségtudatos versenyzőnek, akinek sikerült teljesítenie a távot!

Szeretnénk megköszönni a védőnőknek és mindenkinek a kitartó munkáját, segítségét, részvételét, amellyel támogatta az Egészség hetet!

Külön hálával tartozunk Dr. Lengyel Andreának, akinek szervező munkája nélkül nem jöhetett volna létre az egészségmegőrző hetünk... Köszönjük!

DPMH dolgozói

FUTAFALU

Kicsit ködös, fanyarkás őszi reggelen, már 15-20 lelkes, nevezésre váró fiatal állt sorba, hogy jelezze részvételi szándékát a III. FUTAFALU rendezvényen.

Védő nénik, doktor nénik mérték az indulók vérnyomását, azért, hogy mindenki csak egészségesen vágjon neki a távnak.

Még egy rövid bemelegítés, és már is 10-től 240 torok számolt visszafelé, hogy a végén elinduljon a nagy futam.

A rendezvénynek nem csak a versenyt volt a célja, hanem, hogy felhívja a figyelmet az egészséges életmódra, a mozgás fontosságára.

Persze ha már elindultak versenyeztek is sokan. Idén harmadszor hódította el az abszolút győztesnek járó trófeát Kardos Ádám, de őt követve, sokan mások is kiemelkedő teljesítménnyel zárták a kb. 3 km-es távot. A célba érve a gyermekeknek 1-1 müzli szelét, minden résztvevőnek pedig alma oltotta szomját, egészségét.

Az eredményhirdetés után két remek programmal is gazdagabbak lettek a résztvevő szatymaziak. A mórahalmiak ugrálókötél csoportja ejtette ámulatba a fiatal nézősereget, míg a Nordic walking bemutató főleg a tapasztaltabb versenyzők érdeklődését keltette fel.

A tombolahúzás már csak hab volt a tortán. A verseny díját a támogatók adták össze. Nekik ez úton is szeretném köszönetemet kifejezni.

Támogatók:

Autó Lada kft., Általános iskola, Szatymazi Kerámia Kör, Barna Károly, Kónya család, Marosvölgyi László és Nógrádi Nándor, Délalföldi Nordic Walking, Pola Canoe-Kayak Kft., községi könyvtár, egészségügyi dolgozók, polgárőrség.

Minden résztvevőnek, közreműködőnek, támogatónak és segítőnek köszönöm a részvételét!

Önökkel, veletek jövőre ugyanitt!

Szalma János

Eredmények: Fiúk

Ovis, alsó	Felsősök	Közepesek	Életerősek	Örökké fiatalok
Tóth Csaba	Kopasz Donát	Kardos Adám	Faragó Antal	Dr. Perényi János
Förizs Elek	Faragó Antal	Maróti Attila	Rapcsák Roland	Fehér Lajos
Tóth Patrik	Kálmán Benedek	Papp Szilárd	Gera Bálint	Kálmán Gábor

Eredmények: Lányok

Ovis, alsó	Felsősök	Közepesek	Életerősek	Örökké fiatalok
Kopasz Fanni	Kőhegyi Agnes	Koza Andrea	Korbél Barbara	Fehérné Patik Angéla
Toldi Brigitta	Bárkányi Flóra	Kocsó Krisztina	Szunyog Istvánné	Fedmárné Petrács Erika
Kőhegyi Réka	Lóky Eszter	Kónya Viktória	Csányi Henrietta	Tanács Sándorné

Megalakult a Szatymazi Nőegylet

A múltkor a boltban megkérdezték tőlem, hogy halottam-e már a Szatymazi Nőegyletről. Kicsit buta arckifejezést vághattam, mert úgy néztek rám, mint aki valamilyen más bolygóról tévedt ide a faluba. Rögtön elhatároztam, hogy végére is járok a dolognak, ezért megkerestem Berta Esztert a Szatymazi Nőegylet elnökét, hogy pletykáljon már egy kicsit nekünk az egyesületről.

Eszter: Ugye mindenki érezte már azt, hogy a folyamatos hétköznapi "robotolás" után jölesse kikapcsolódni, beszélgetni lányokkal, asszonyokkal, közösen szervezni programokat, ahol egy kicsit elfelejthetjük a hétköznapiakat. A gondolatot tett követte és ez év szeptemberében határoztuk el páran, lányok-asszonyok, hogy alakítunk egy olyan egyesületet, ahol ezeket az álmokat meg tudjuk valósítani.

Mi lapunk: Hányan vagytok és milyen összetételű a kis csapatotok?

Eszter: Állandó taglétszámunk 20 fő, de úgy tűnik, hogy folyamatosan emelkedik. Hétről-hétre keresnek meg bennünket, hogy szeretnénk részt venni az egyesület munkájában. Ennek mi nagyon örülünk, bár tisztában vagyunk azzal, hogy sok lesz a "lemorzsolódás".

Kérdeztem az összetételt is még, hát nem tudom, hogy korosztályra, vagy foglalkozásra gondoltál?

Mi lapunk: Mind a kettőre kíváncsi vagyok.

Eszter: A legfiatalabb tagunk huszoneves, a legidősebb hatvan fölött jár, mert hát ugye hölgyekről van szó nem illik az évekről beszélni...

Foglalkozásokat tekintve a munkanélkülitől a nyugdíjasig, mindenki képvisel-

teti magát.

Nálunk nincsenek sem generációs, sem végzettségbeli problémák. Mindenki egyformán lelkes, a lányokat olykor úgy kell visszafogni, mert tele vannak ötletekkel, ambícióval. Egy-egy foglalkozást alig bírunk befejezni, mert olyan jól érezzük magunkat ebben a kis közösségben.

Mi lapunk: Milyen céljaitok vannak, és mi az, amit most az elkövetkezendő hónapokban akartok csinálni?

Eszter: Nagyon nehéz kiemelt célról beszélni, mert rengeteg tervünk van. Elsősorban szeretnénk megmozdítani a falu lakosságát a hölgyeken keresztül, hogy jöjjenek el rendezvényeinkre, segítsenek az arra rászorultaknak, és egy-egy cél érdekében fogjunk össze. Próbáljuk "megcsinálni" ezt a falut magunknak azért, hogy jól érezzük magunkat benne.

Az első nagy megmérettetésünk a "Kultúrparki Advent 2010." elnevezést kapta. A művelődési ház előtti téren állítjuk fel a falu nagy adventi koszorúját, melynek gyertyáit vasárnaponként közösen gyújtánánk meg, egy-egy kisebb műsor keretében.

December 5-én lesz a művelődési ház előtt a Falu Mikulás, melyre minden gyermeket szeretnénk meghívni, egy csomag erejéig, melyet a lovas hintón érkező Mikulás és krampuszai adnak át a gyerekeknek.

A többi vasárnap sem lesz program nélkül, mert lesz itt még mesészház, zenés műsor és egyéb meglepetés is.

December 19-én az utolsó gyertyagyújtás előtt veszi kezdetét az adventi vásár, amely december 23-án estig tart. Helyi vállalkozók árúsítják majd a téren termékeiket, és hogy a kilátogatók jól érezzék magukat lesz még forrált bor,

meleg tea, sült gesztenye és sok más finomság is.

Mi lapunk: Hú ez nagyon jól hangzik, végre nem kell bemenni Szegedre ahhoz, hogy karácsonyra az ajándékokat megvásároljuk. No meg hát a forrált bort is megihatjuk itt helyben.

Igaz, hogy nem illik anyagiakról kérdezni, de csak felvetődik mindenkiben a kérdés, hogy miből tudjátok ezt finanszírozni?

Eszter: Vártam ezt a kérdést, mivel amikor terveztük az adventi programokat számunkra is ez volt a legnagyobb probléma. Hát ha hiszed, ha nem, napról-napra nő azoknak az önkéntes támogatóknak a száma, akik anyagi áldozatot is vállalnak azért, hogy a falu együtt ünnepelhesen karácsonykor. Úgy tű-

nik, sikerül finanszíroznunk a programokat, bár továbbra is szívesen várunk még felajánlásokat.

Az anyagi segítség mellett várjuk azokat a lányokat, asszonyokat, akik szívesen részt vennének az egyesület munkájában is.

December 1-jén este 6 órától a művelődési házban készíjtük a Falu Mikulásra a csomagokat és mivel 4-500 csomagot kell megtölteni finomságokkal, ezért mindenkit várunk aki segíteni szeretne.

Mi lapunk: Köszönöm a beszélgetést Eszter és kívánok nektek sok sikert terveitek megvalósításához. Remélem, hogy sokan kilátogatnak majd a művelődési ház elé és ezentúl hagyomány lesz a faluban "Kultúrparki Advent".

Karácsonyi sütemény VERSENY!

Kedves sütni szerető Asszonyok!

Mindig dicsérik a süteményeid? Örömmel sütsz és még büszke is vagy a tudásodra, ügyességedre?

Mutasd meg, hogy Te készíted Szatymaz legfinomabb karácsonyi (sós vagy édes) süteményét!

Az első három helyezett receptjeit - ha a versenyző is úgy gondolja - megjelentetjük a decemberi lapszámban.

A "versenyműveket" 2010. november 26-án 17 óráig lehet leadni a művelődési házban!

Eredményhirdetés és díjazás november 28-án a "Kultúrparki advent" első vasárnapján.

Mozgáskorlátozottak Szatymazi Egyesülete Közlendői:

Egyesületünk 2010. évben is megrendezte az Esélyegyenlőség Napját, ROKKANTÁK VI-LÁGNAPJÁT szerény keretek között, kívül álló résztvevő nélkül. Sajnos ebben az évben nem volt lehetőségünk pályázatot beadni, így önköltségi áron rendeztük meg. Sajnos a MUV. Házban sem volt szabad nap rendezvényünkhöz, de a 100 éves FOGADO, mint már többször is otthont adott nekünk e hagyományos ünnepünkhöz, köszönhetően Ocskó Miklósnak most is aki mindent megtett, hogy méltóan ünnepeljünk!

A fő hangsúly a napnak az volt, ami sérelem érte a mozgáskorlátozottakat, a MUV. Ház előtt lévő új park, aminek átadása óta a rokkantak a kialakított parkolóból nem tudják a bejáratnál kialakított rampa feljárót használni, mivel olyan emberekről van szó, akik de réktől lebénulva 2 mankóval képtelenek a parkolótól 60 m-t megtenni, hogy bejussanak a MUV. Házba! Vagy így nem tudják igénybe venni a MUV. Házi kirakodóvásárokat, mert nem tudnak ennyit menni, vagy a bankautomatát! Különös te-

kinttel arra, hogy székhelyünk irodánk is itt van, ezért míg az idő engedte az udvaron a kocsiban intéztük hivatalos ügyeinket! (Ami teljesen szabálytalan lenne!) A hátsó bejárat használhatatlan, ha sár van nem lehet megközelíteni, az sem lehet megközelíthető! Az sem felel meg a valóságnak, hogy az oszlopot valaki kizárja és felveszi, hogy a rokkant bemelessen, az önkormányzat és Testület úgy döntött, hogy nem használhatjuk mi sem, nem arra készült!!!

Úgy látszik mi még most sem vagyunk olyan szavazó polgárai közösségünknek, mint az „épek"! Van min gondolkodni, mit tenni, de különösen annak, azoknak, akik ezt tették velünk, ők mit tennének, ha helyünkben lennének, minden méter megtételéért meg kellene küzdeniük, mert ez mindenkivel megtörténhet ám!

Köszönet támogatóinknak, akik hozzájárultak rendezvényünkhöz: Ocskó Miklósnak, Zacsok Csabának, Spiller Lászlónak, Pölös Nándornénak, Maróti

Sándor zombói cukrászmesterek!

Mozgáskorlátozottak Figyelem!

A Műv. Ház átalakítása miatt az idén csak dec.4-én 11 órától

tartunk összejövetelt a 100 éves Fogadóban, melyen megtartjuk a mindenki névnapját, Télapót és Karácsonyi rendezvényünket! A részleteket körlevélünkben októberben elküldtünk

mindenkinek!

Várjuk részvételeteket, előre jelezzétek az Elnöknél a fogadó órákon:

Gera Anna Elnök

Az egyesület Vezetősége és Tagsága külön köszönetét fejezi ki az Önkormányzat felé a reánk gyakorolt empátiájáért és a szolidaritásáért!

Iskolai hírek

Szeptember 30. a Népese Napja

Immár második alkalommal rendeztük meg iskolánkban a Népese Napját, szeptember 30-án, a nagy meseíró, Benedek Elek születése napján.

Most is a nagyok meséltek a kicsiknek a délelőtti fo-

lyamán. Kérdéseket tettek fel a népmesével kapcsolatban, és a jó válaszokat adó gyerekeket könyvjelzővel jutalmazták. Az alsó tagozatosok közül két harmadikost kértünk fel, hogy egy-egy „mesés” verssel köszöntsék a nagyokat a délutáni programon.

Ekkor a felső tagozatosok olvashatták fel azokat a meséket, amelyeket megadott bevezetés után maguknak kellett folytatniuk.

A mesékhez illusztrációk is készültek, így voltak olyanok is, akik ketten olvasták fel meséjüket a „meseszekben”. Az idén is minden képzeletet felülmúltak a gyerekek fantáziájukkal, így bizonyítva azt is, hogy a mese elvülhetetlen, és nincs korhoz kötve.

Mit teszek az egészségemért?

verseny a Kossuth Zsuzsanna iskolában

2010. 10. 13.-án délután 15⁰⁰-kor rendezték meg a versenyt. A bejutásért meg kellett dolgoznunk. Az előzetes feladat az volt, hogy plakátot kellett készíteni arról, hogy mit is teszünk mi emberek az egészségünkért. A helyszínen rengeteg érdekes feladatot kaptunk. Volt erőpróba, logikai és ügyességi feladat.

Részvevők: Kreiniker Bernadett, Miskolczi Krisztina, Nacsá Sarolta. Nagyon jól éreztük magunkat és elnyertük az első helyezést. A nyeményünk egy nagyon szép könyv lett, a címe: Az emberi test.

SVÉDASZTAL

Pacal mentaszósszal 3

Megint sikerült alulmúlni magunkat. Nem elég, hogy több száz embernek ismét elvitte a sáros ár mindenét, szó szerint életek veszttek oda. Megmozdult az ország, a katasztrófa védelem pedig időben és hatékonyan tette a dolgát. Másnap egy mosolygós seggfej bejelenti, hogy átfogó pénzügyi ellenőrzést kezdenek a katasztrófa védelem ellen, mert ilyen már rég nem volt. Soha jobbkor egy ilyen ellenőrzés. Azután megjelentek az ál adomány gyűjtők. Kihhasználva mások nyomorúságát és a segítőkész emberek hiszékenységet, adományokat gyűjtenek, saját zsebre. Undorító. A dögevő sakálnak több önbecsülése van. Jó vastag hab a tortán, hogy a bankok, akik a jelzálog hiteiket féltik, a jelzálog fizikai megsemmisülése után, egy összegben kéri vissza a tartozásokat. Ezt másutt kegyelemdífésnek hívják. Persze, bajban ismerzik meg a barát. A cigány gyerekek többsége meg magántanuló lett. Így nem kell naponta iskolába járni, nem tudják megha-

ladni az ötven nap hiányzást, tehát automatikusan jár a családi pótlék és a gyermekek utáni egyéb pótlék, amit a hiányzások miatt az önkormányzat egyébként nem utalt volna ki. Bravo. Ezt ügyesen kifundálták. Aprópó, kifundáltak. Kormányos Sanyi barátommal, akit én nagyon tisztelek, mint költőt és, mint embert, egy beszélgetés folyamán felfigyeltünk olyan szavakra, mint kifundál, fabatka, fityisz. Sanyi azt mondja, rengeteg olyan szó van, amit nem használunk. Valóban, miért használunk mindössze néhány száz szót, és miért nézünk furán, ha egy székely, vagy egy délvidéki, netán egy felvidéki magyar olyan szavakat használ, amit mi nem szoktunk. Valahol olvastam, hogy háromszáz szóval az ember már használható nyelvtudással rendelkezik. Nem alkalmaz cizellált körmondákat, de használható. Egyik ismerősöm szerint, nincs is többre szükség. No, itt álljunk meg egy szóra. Ha Jókai, Gárdonyi, Müller Péter, vagy

akár Lőrinc László, alias Leslie Lawrence szókincse is csak háromszáz szó volna, nem kellene nekünk könyvek. Beszélni tudna az emberiség, de olvasni nem. Hogyan tudna valaki többet közölni, ha több gondolata volna? Eltáncolná? Mert a tánc is egy önkifejező eszköz. Vagy lerajzolná. Képzelnék el, egy beszűkült szóhasználat miatt elsorvadt nyelvet használó nép értelmiségének beszélgetését. Ceruza és balettcipő feltétlenül kellene hozzá. Ezek után felüdülés volt számomra, amikor egy kis falusi bolt ajtaján a következő feliratot láttam. „Tüstént itt vagyok.” Aranyos, nem? A „tüstént” jut eszembe, nemsokára itt vannak az ünnepek. Véleményem szerint, az az ünnep, amit azzá teszünk. Vegyük például a születésnapot. Nem írja az újság, nem mondja a TV, vagy a rádió, és bár nagyon sokan tudják, csak akkor lesz ünnep, ha azzá tesszük. De itt van a névnap, írja az újság, mondja a TV, a rádió, de akkor is csak akkor ünnep, ha azzá tesszük. Vagyis, ha azt a-

karjuk, hogy ünnepeljenek bennünket, akkor ünnepeltetni kell magunkat. Mert ünnepelni jó. Ott van például az a bizonyos názareti asztalos fia. Az Ó születésnapját az egész világ ünnepli. Ugy hívják, karácsony. Igaz, a halálát is ünnepeljük, ami kicsit morbid. Ünnepre szükség van, nem csak az egyéneknek, hanem a közösségnek is. És itt megint meg kell állni. A magyar közösségi ünnepeket, legalább annyian nem ünneplik, mint ahányan. Esetleg máshogy. Így esik meg, hogy egy március tizenötödike, egy május elseje, egy október huszonharmadika mindenkinek mást jelent. Legalábbis minden második embernek. Hiába tettünk napokat ünneppé, mégsem lettek azok. Itt hívnám fel szíves figyelmüket, he egy nemzetnek nincsenek ünnepei, hétköznapijai sincsenek. Levonva a tanulságot, ünnepeljünk, ha még tudunk. Ha lehet, úgy, hogy ne múljunk magunkat még alább.

Szilágyi Károly

Madármegfigyelés a Fehér-tavon

Az Európai Madármegfigyelő Napok (EMN) elnevezésű programot, a madártani szervezetek világszövetsége, a Bird Life International indította útjára 1992-ben. Azóta minden év október első hét végéjén kerül megrendezésre. A program ma-

gyarországi koordinátora a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület (MME).

A megfigyelések európai szintű információgyűjtést tesznek lehetővé az őszi madárvonulásról, másfelől az ingyenesen látogatható országos rendezvények sok embert szólítanak meg, kicsábítva őket a szabadba, hogy a madármegfigyelés élményének részesei lehessenek!

Az idei évben a megfigyelés időpontja október 02-03 napján volt. Mi az első napon a Magyar Madártani Egyesület Csongrád megyei helyi cso-

portja által üzemeltetett, madárgyűrűző állomás szegedi Fehértavi Ornitológiai Tábor (FOT) munkáját néztük meg. A táborban baráti hangulat és Gál Szabolcs fogadott bennünket. Bemutatta a madárgyűrűzés egész folyamatát, befogástól a méretek felvételén keresztül egészen a szabadon engedésig. Látnomnak, Szűcs Emesének a sok faj közül a jégmadár volt a kedvence, amelyet volt szerencséje kézbe venni és szabadon engednie is.

Fehér-tavi Ornitológiai Tábor további tevékenységéről infor-

máció található:

<http://www.fotringing.hu/> honlapon. További képek találhatóak a: www.zoldszikla.hu oldalán.

Szűcs Sándor és Szűcs Emese
Szatymaz 2010. 10. 15.

Nehéz út

A nagy madár borostyánsárga szemében tükröződött az egész tóparti táj. Az óaranyba hajló nádas, a mögötte elszórtan álló, ritkuló lombú nyárfák, és a végtelen kék égen úszó, foszlott felhők. Egyedül volt az öreg vándor, habár a szétszórtan csillogó tócsák közt itt is, ott is görbe csőrű szélkiáltók turkáltak az iszapos tómederben és arrébb, a kiszáradt fazonokon néhány kárókatona szárogatta kiterjesztett szárnyait a bágyadt délutáni fényben. Ezek fölött azonban elnézett csakúgy, ahogyan az imént elsuhogó cankósereget sem méltatta figyelemre. Egyedül volt, mert reggel már nem tudott szárnyra kelni az övéivel. A zajongó krúgatóssal egyre-másra fölkeredő csapatok fordultak néhányat a tó fölött, azután eltűntek a hajnali párában. Már csak a párja és két éhes fia maradt mellette. Már előző nap se mentek a többiekkel, bár akkor még állt az öreg madár, sőt hosszú léptekkel forgolódott, készülődött a mezőkre. Azután mégis egész nap itt maradtak. A család nem tágitott, pedig jó lett volna jólakni a hosszú repülés után. A fiatalok összeszedegették ugyan, amit lehetett a szikkadó mederben, de ma reggelre már türelmetlenné tette őket az éhség. Újra és újra szembefordultak a széllal, kinyújtott nyakkal készülődtek a főlzálláshoz, de az öreg már lábra sem állt. Visszalépegettek hozzá, majd megint neki a friss reggeli szélnek, de hiába. Délután azután az egyik barna fejű síheder nem bírt már tovább az éhséggel, szárnyai alá vette a levegőt. A testvére is követte, és ahogy távolodóban, éretlen cernahangjukon visszakiáltottak, a szép, ezüsttollú anyamadar is döntésre jutott. Mennie kellett, felügyelni a fiatalok élelemkeresését. Hiszen rövid már az őszi délután, még sok erőt kell gyűjteni, mielőtt odábbállnak a mindent fehérbe takaró tél elől. Este még visszatérnek ide, újra együtt lesz a család...

...egyedül volt az öreg vándor, az iszapos zátonyon gubbasztva várta a napnyugtát, a teli beggyel visszatérő családot. Messze néző, okos öreg szeme talán látta az elhagyott otthont, az égerfás mocsárerdőben hátrahagyott nagy fészket.

Alig néhány hete még az anyjuk szárnytollai közt kandikált ki a fiatalok pelyhes, rőtarna feje. Onnan lesték Lappföld derengő világosságú nyári éjszakáját. Azután fogyni kezdett a nyári fény, de meg is erősödött az új nemzedék szárnya. Összeverődtek hát a végtelen északi mocsarak madárcsaládjai, megtöltötték a gyülekezőhelyül szolgáló mezőket, és ahogy kedvezőre fordult az idő, egyik csapat a másik után kerengett, kavargott föl a magasba, hogy azután meginduljon az ősi, jeltelen légi utakon ki dél, ki délnyugat felé, ahol később érleli termését az ősz, és bőséges táplálék várja a vándorlókat. A mezők terített asztala mellett azonban háborítatlan, biztonságos pihenőhelyre, védett nagy vizekre is szüksége van a vándormadaroknak. Ezek pedig már sokkal ritkábban csillannak meg az ember formálta, „civilizált” európai tájban, mint akár csak százötven-kétszáz éve. A vad-

vizek e ritkuló, igencsak foghíjas láncolata adja messzi észak vándorainak a pihenő, biztonságot adó állomáshelyeket. Titkos ösztönüktől vezetve évről-évre megjelennek, és nekünk, a „teremtés koronáinak” hatalmas felelősségünk a földi élettel, az utánunk jövőkkel szemben, hogy ezeket az élőhelyeket megőrizzük. Hiszen a madarak vándorútja nem kényeztetés, hanem az évszakokkal változó életfeltételek kényszere. Létfenntartású számukra, hogy egy-egy ilyen állomáshely biztos pontja legyen vándorlásuknak. Az út nehézségei, viszontagságai amúgy is megrostálják a vándorlókat. Könnyörtelenül „működik” a szelekció, de ezzel együtt él, sőt ez élteti a fajokat. Nekünk, embereknek viszont felelősségünk van az élővilággal szemben: Felelősségünk, mert a leghatékonyabban tudjuk átalakítani az élővilág környezetét. Rossz, és jó irányban egyaránt, olyan gyorsasággal, amelyre az élővilág alkalmazkodó-, és tűrő képessége nincs fölkészülve. Ne tetézzük hát meg gondolatlan, rövidlátóan önző tájrombolással az élőlényekre nehezedő nyomást!

Egyedül volt az öreg vándor, és messze néző, okos öreg szeme nyugodtan nézett a közelgő sötétség elé. Fáradt, borostyánsárga tükrében most jelentek meg az éjjelre érkező rokonok első csoportjai. Hosszan kavargó-kigyózó gyöngysorként vették körül a lassan párába bukó, vörös-ló napkorongot. A tómeder fölé érve nagyot kanyarodtak az előőrsök, és lábukat előre nyújtva, suhogó szárnyakkal fékezve, játékosan bukdácsolva a levegőben - ereszkedtek lejjebb és lejjebb. Már erre sem állt fel az öreg vándor, csak akkor kezdte élénkebben forgatni a fejét, amikor családja kedvesen ismerős kiáltásai közeledtek az egyre nagyobb hangzavarban. Azután elcsendesedett lassan a megpihenők zsivaja, gyorsan hűlő sötétség borult a Fehértóra. A tompán csillogó holdfényben látta még, amint egy róka oson a nádas mellett, éhesen kerülgetve a nagy madárcsapatot, de nem fűjt már riadót. Az újabb veszély neki már nem számított. Csendesen elnyúlt az iszapos zátonyon, és messze néző, okos öreg szemében lassan megtört a fény...

Természetjárók csapatát várom a Tisza-völgyi Bemutatóház udvarán, ahol az őszi fák barnult levelei hullanak a halott darumadár mellé. Természetvédelmi ór kollégám hozta ki a lecsapolt halastó medréből, és most azon gondolkodom a nagy madár hamuszürke tollait tétován rendezgetve, hogy az élet csodáira éhes vendégeimnek hogyan tudom általa a vadmadarak életének nehézségeire, az ember felelősségére irányítani figyelmüket. Szomorú, de fontos gondolatok ezek.

Azután, ha darulesről a tó felől jövet ránk néznek a Szatymazi halom pislálkozó gyertyalángjai ilyentájt, Mindenszentek körül, elmúlt szeretteink emlékét simogatva emlékezhetünk: az elmúlásban bizony egyik vagyunk, minden élővel.

Albert András

IDÉZETEK, AFORIZMÁK, GONDOLATOK, KLASSZIKUSOKTÓL

Várakozás

“Ez a hónap az ünnep. Mintha mindig harangoznának, nagyon messze, a köd és a hó fátylai mögött.

Gyermekkorunkban e hónap első napján árkus papírra, kék és zöld ceruzával, karácsonyfát rajzoltunk, karácsonyfát, harmincegy ággal. Minden reggel, dobogó szívvel, megjelöltük, mintegy le-

törtük e jelképes fa egyik ágát. Így közeledtünk az ünnep felé. E módszerrel sikerült a várakozás izgalmát csaknem elviselhetetlenné fokozni. A hónap közepe felé, amint közeledett az ünnep, már állandóan lázas voltam, esténként félrebeszéltem, hideglelés dadogással meséltem dajkámnak vágyaimról. Mit is akartam? Gőzvasutat és jegylyukasztót, igazi színházat, páholyokkal, színésznőkkel, rivaldafénnyel, sőt valószínűleg kritikusokkal és azokkal a szabónőkkel is, akik megjelennek a főpróbákon, és rosszakat mondanak a darabról. Ezen felül lengyel kabátkát

akartam, továbbá Indiát, Amerikát, Ausztráliát és a Marsot. Mindezt persze selyempapírban, angyalhajjal tétézve. Egyáltalán, gyermekkoromban mindig a világegyetemet akartam, az életet, amely egyszerre volt bicikli, kirándulás a Tátrába, anyám zongorázása a sötét társalgóban, bécsi szelet, almás rétes és diadal összes ellenségeim fölött.”

(Márai Sándor:
A négy évszak –
December)

“Nézz utána, hogy minden naptól, a legközségebb, sívár hétköznapból is ünnepet csinálj, ha pillanatokra is! Egy jóindulatú

szóval. Méltányos cselekedettel. Nem kell sok az emberi ünnephez. Minden napba belecsempészhetsz valamilyen varázsos elemet, megajándékozhatod magad egy könyv igazságának negyedórás élményével, valamilyen homályos fogalom megismerésének kielégülésével, környezeted vigasztalásával vagy felderítésével. Az élet gazdagabb lesz, ünnepibb és emberibb, ha megtöltöd a hétköznapok percét a rendkívülivel, az emberivel, a jóindulatúval és az udvariassal; tehát az ünneppel.”

(Márai Sándor:
Füves könyv)

EGYSZERVOLT...

SÍTÁBOR, HARMADIK RÉSZ...avagy mindennek jó a vége, aminek nem rossz...

Másnap kora reggel /úgy 11 óra felé/ felébredtünk és ismételen megállapítottuk, hogy a világ szép, minden csontunk ép, a pincér nem morzsolt szét bennünket tegnap, és a kocsmá és a szállásunk közötti távolságot /majdnem 60 méter/ baj nélkül megtettük hazafelé.

Reggelinél, amit a többiek valami oknál fogva ebédnek neveztek, egy csoportársunk megjegyezte, hogy nagy szerencsénk, hogy Csehszlovákiában vagyunk, mert a székely himnusz ebben a formában történő előadása Erdélyben biztos tömeghisztériát váltott volna ki...

- Székely himnusz?! - kérdeztünk vissza.

- Miféle Székely himnusz? Hiszen mi a Magyar himnuszt énekeltük...mondta a barátom.

- Te lehet! - mondtam én, én viszont az internacionálét, te marha...

- Na mindegy, mondta megint a kolléga, ezt a produkciót minden nemzet kikérte volna magának, szerencsések hogy meccs volt a tv-ben és nem volt senki az utcán...

Na szóval... reggeli (másnak ebéd) után elhatároztuk, hogy ma elkezdjük a mojlátást. Ezt röviden közöltük a lányokkal is, akik most kivételesen nagyon örültek, hogy végre kimozdulunk egy kicsit a természetbe.

Szemben a motellel, ahol lakunk, nagyon barátságos olyan igazi „nekünk való” lan-

kás domboldalak voltak. Erdő csak a dombtetőkön volt, és valószínű, hogy a szép domboldalon a vastag hó alatt búzavetés aludta téli álmát.

Annyi volt az egész, hogy átbállagtunk az úton, hónunk alatt a kis piros bobokkal, el a kocsmá mellett, átugrottunk egy icipici csordogáló kispatakot, ami párhuzamosan folydogált az úttal, és már kaptathattunk is fel a domboldalon. Idilli hely a mojlátáshoz.

Aránylag mély volt a hó, úgyhogy az első egy-két alkalommal csak pár métert csúszunk, azután a vastag hó felfogta a lendületet. Így azt csináltuk, hogy lent kezdünk és mind feljebből és feljebből csúszunk le, újra és újra a kitaposott nyomban, így nőtt méterről méterre a saját szánkópályánk.

Ezt mindketten olyan komoly feladatnak tekintettük, hogy szinte szó nélkül, mintha tényleg valami komoly munkát végeznénk, csináltuk megállás nélkül sötétedésig. Estefelé már vagy száz méter kitaposott nyomunk volt, ami egy alföldi embernek hihetetlen kaland.

Elhatároztuk, hogy reggel késedelem nélkül kijövünk, és folytatjuk a megkezdett munkát, amíg fel nem érünk a dombtetőre, az erdő széléig.

Másnap egy egészen kicsit lazítottunk az istrágon, mielőtt megkezdtük volna a komoly munkát a hegyoldalon. Beugrottunk - ha már egyszer

úgy is ott megyünk el mellette - a kocsmába, hogy megtudjuk, mik a hírek. Sok minden nem történt, úgyhogy egy, másfél órás kedélyes hallgatás után folytattuk utunkat föl a hegyre.

Egész nap csúszunk-másztunk le-föl, de délután már valahogy kezdtük érezni, hogy nem ez az igazi...

Nem volt benne semmi kihívás...

Éreztük, nem ez kell a magyarnak...valami más.

Leslattyogtunk a hegyről, beugrottunk a, szóval „oda”-nem írom már le annyiszor nehogy reklámnak vegyék...

Szóval elhatároztuk, hogy másnap valami kalandosabb dolgot találunk majd ki.

A lányok erre csak annyit mondták, hogy jó lenne, ha maradnánk a se...ünkön, ha már úgy sem megyünk síelni a többiekkel, akkor inkább aludjunk egész nap, akkor ők is pihenhetnének egy kicsit...

Másnap nem mentünk le „oda” meghallgatni a híreket, mert este vettünk egy félliteres, hatótávolságú hírpárlatot...Így azután szép nyugodtan körbeszálltunk a motelt, kalandot keresve, és láss csodát az épület mögött, ahol eddig még nem jártunk, megpillantottunk egy aránylag meredek lejtőt, rajta egy-két vadon nőtt fával, és a lejtő alján egy napraforgószárból összerótt tanyakerítéssel, aminek a túloldalán szerencsétlen csirkék kapargatták a koszos havat.

Azonnal megláttuk a kínalkozó lehetőséget ezen a helyen! Elhatároztuk, hogy most nem hübelebaláz módjára fogunk hozzá a munkálatokhoz, hanem vér-profiként építünk egy igazi bob-pályát!

Ehhez legelső sorban szerszámot kellett valahonnan szereznünk.

Lesétáltunk a tanyakerítésig, belestünk, de egy-két koszlott csirkén kívül innét nem tudtunk volna mit ellopni.

Fel vissza a szállodához!

Megkerestük a karbantartók műhelyét, ahol is egy öreg „tót-tatóka” szunyókált egy kisszéken ülve, egy hatalmas kazán mellett.

Azt rögtön láttuk, hogy jó helyen járunk, mert kívül a járdán az ajtó mellett ott voltak letámasztva a hólapátok.

- Drasztutyi Tata! - Köszöntöttük illendően. És miután már négy napja éltünk ezen a nyelvtérületen így folytattuk:

- Hogyítyemi imivi lapátová minékünk egy kicsit Tatu-ková?

- Az öreg nem igazán csillant fel. Tulajdonképpen abban sem vagyok biztos, hogy felébredt...

- Fater! - vette most át a szót a barátom:

- Ideadnád a lapátodat? Kéne egy kicsit me” építünk egy bob-pályát...tudod, amott túl-nal!

De az öreg, most se borult a nyakunkba.

Tétován toporogtunk egyik

lábunkról a másikra, és már ott tartottunk, hogy simán elvisszük a szerszámokat, mikor is a barátom jobb híján elővette az üveget, hogy abból merítsünk ihletet...

A tata szeme erre a mozdulatra felpattant, arcára jószágos mosoly ült ki, és félig-meddig felállt. Epp annyira, hogy ki vegye az üveget a barátom kezéből... Ugyanazzal a lendülettel meghúzta, majd odalépett ahhoz a kazánhoz, aminek dőlve eddig aludt, kinyitotta a tüztérajtót és legnagyobb megdöbbenésünkre az üveget betette a kazánba egy erre a célra rendszeresített faládába.

Most megszólalt:

- „Nnu! ígyite muzslavce... ejtyi pohloj nakruzsnacije miclova”...mondta ő barátságos hangon nekünk és levélve másodpercek alatt visszaaludt. Az viszont tényállás, hogy a folyékony fantáziánkról lemondhattunk, viszont a lapátot meg szótár nélkül vihattuk!

Na elég az hozzá, volt már szerszámunk, kész volt a pályaterv, és miután vettünk még oldószert, így nekiláthattunk a bobbpálya megépítésének.

Először is kijelöltük a nyomvonalat:

-Innen ahol állunk, le egészen a kerítésig, ott felhanyjuk a havat a kanyarba, utána tyűkerítés előtt 90 fok balra, és tovább a csatornapartig a bokrokkal, az lesz a cél.

-Ha nagy baj van, a bokrok majd megfognak bennünket.

Megfeszítetten dolgoztunk felváltva vagy két órát.

A végeredmény egy egész csinos kis bobb-pályácska lett, éppen olyan, amilyet mi szeretnénk volna. Egyszer kétszer végigmentünk rajta, hogy bejárassuk, de már akkor éreztük, hogy minél többször lecsúszunk rajta annál jobban tömörödik, fényesedik alattunk a hó és annál gyorsabb lesz a pálya.

Most már kezdtük megérteni, miért szerelték rá fékeket...

Elmentünk szólni a lányoknak, hogy készen van az olimpiai bobbstadionunk, amit majd ha elmegyünk, rahagy-

ományozunk erre a koszlott motelra.

-Nagyon fognak örülni jött a válasz.

-Főleg majd ha tavasszal rájönnek hogy kitapostátok a sétányon tearózsáikat...

-Jaj ugyanmár! Ti nem tudtok semminek örülni...

-Na mindegy! Gyertek bobozni!

A barátomnak volt egy stopperes órája. Egy-két próbafutam után megkezdődött az időmérő edzéseket. Normál tempóban kellett vagy 15 másodperc, míg lecsúsztunk a végig.

Azután élesben kezdtünk versenyezni. Egyre gyorsabban és gyorsabban siklottunk le az általunk készített mederben. A kanyar előtt már kézzel-lábbal fékeznünk kellett, hogy kirepüljünk.

Beesteledett. Még egy utolsót csúszni akartunk, hogy eldönthessük ki a jobb?

A barátom megcsinálta 10 másodperc körül. Az nem lehet, hogy én lassabb legyek...

Na gyerünk!

És elindultam... lavinaként zúgtam lefelé. A jeges hócsatornát szinte alig érintette a bobom, közeledett a kanyar... most kell észnél lennem...ha most túlfékezek, örökre csak második lehetek...de ki akar itt második lenni? Amikor első is lehet?!

Nem fékeztem egyáltalán, csak bedőltem a kanyarba... bíztam az általunk felhanyt hóbucka segítségével...De sajnos a fizika, az fizika. A bobom -velem együtt- egy kis döccenővel, de irányváltoztatás nélkül átrepült a kanyardombon, át egyenesen a tyűkudvar kerítése fölött, majd miután a bob eltűnt alólam, én egy gyönyörű szaltót végrehajtva kitárt végtagokkal elterültem a tyűkudvar közepén.

Ahogy becsapódtam (a hátamra) a csírkék méltatlan rikácsolással rebentek szét alólam. Gondolom ekkora marhát még nem láttak. A világ legrondább kopasznyakú kakasa pedig számonkérően bámult rám a kráter széléről, ahova becsapódtam. Eltel egy

pár másodperc, míg felfogtam mi is történt. Mozdulni egyelőre nem mertem, hátha eltört valamim.

Azután meghallottam egy furcsa vinnyogást a kerítés felől. Óvatosan odanéztem.

A barátom, aki közben odaért, félig tégyrerogyva, egy kézzel a kerítésbe kapaszkodva, vinnyogva, fuldokolva, kaffogva röhögött valamin. Azután hanyatt vágta magát a hóban és a lábával kalimpálva sírni kezdett, majd furcsán horkolni, majd csak zihálva lihegett...

-Hát ennek meg mi baja van gondoltam. Tán fáj a hasa a beherovkától? Meglehet...

De azután szép lassan összeállt a kép! Rájöttem, hogy ez rajtam röhög...

Óvatosan felültem (a tyűkudvar közepén) és kíváncsian ugyan de egy uralkodót is megszégyenítő leereszkedő hanghordozással, és elegáns visszafogottsággal megkérdeztem:

-Te mit röhögsz, te takmancs?!!

-Kicsoda? Én? Én?!

-Én nem is röhögök! Mondta, és elkezdett újra nyírteni...

-Már mi az anyámat röhögnek mi? Most ültéből hanyatt vágta magát megint, és el kezdett brekenni, meg horkolni egyszerre (ami azért valljuk be, szép teljesítmény).

-Mit röhögök?! Mit röhögnek! Semmit! És egy marék havat próbált meg betömni a szájába...

Közben odaértek a lányok. Ok nem röhögtek egyáltalán, csak valahogy az arcuk el volt torzulva, meg nagyon ki voltak pirosodva...

A feleségem félig felém fordult, és átszólt a kerítésen:

-Ki jössz majd a tyűkudvarból? -Vagy még maradsz egy kicsit? ...mert akkor beadom a sapkát! Nehogy megfázz itt nekem! Még pont az hiányozna... mondani akart még valamit de nem bírta tovább. Mind a ketten letérdeltek a barátom mellé, ráborultak, és mint valami hivatásos sirató-asszonyok összekapaszkodtak, és egyszerre hárman sikoltottak röhögve, vonyítva!

Én most óvatosan négykézlábra álltam, és konstataálva, hogy nem törtött el semmim feleszenesedtem. Pár lépéssel a kerítéshez értem, és mint egy római gladiátor a pajzsát, elegáns mozdulattal felvettem a bobomat.

-Tényleg nem tudom mi olyan vicces? Kicsit elvettettem a kanyart. Ennyi!

-Ja! Egy hangyányit. És megint előadtak egy részt, a „hattyú halálából”.

-Könnyű neked! Mondták kis idő múlva. Te nem láttad ezt az irgalmatlan nehézlovassági rohamot a tyűkudvar ellen... Te nem láttad magadat megpattanni a dombon, pörögni a levegőben, és Te nem láttad a halálfelelmükben szétrebbenő ijedt csírkéket...

-Apropó! Szólt az asszony.

-Ugyan nézd már meg, nem ütöttél-e véletlenül agyon egyet? - Jó lenne vacsorára!

Ez volt az a pillanat, amikor legendás jólneveltségem egy csapásra szertefoszlott, és nemcsak egyszerűséggel közélük vágtam a bobomat.

A barátom most felállt, és visszafojtott, az ál-meghatódottságtól remegő hangon így szólt:

-Te nyertél! Ez nem lehet vitás! Mert ilyet még soha senki nem csinált.

-Bajnok vagy, örökös bajnok...A repülő bob bajnoka...

-Na húzd meg! Nyújtotta felém az üveget, majd fél kézzel megölelt.

-Bocsáss meg...ezt, ezt, egyszerűen nem lehetett kibírni röhögés nélkül.

Most eltolt magától, és aggodva megjegyezte:

Te! Olyan furcsa szagod van... olyan...olyan... mint-ha... mintha csírketrágyába feküdtél volna...

-Vajon mitől? Tette hozzá el-mélázva, és engem magamra hagyva mind a hárman elszaladtak a motel felé...majd a barátom hirtelen megtorpant, és a válla fölött visszaküldött nekem:

-Te nem jössz,...bob herceg?!

V É G E

Elősegély tanfolyam

kormanyos97@invitel.hu
62/471-921

Szatymaziaknak a beutazás
és hazautazás költségeit
novemberben átvállaljuk!

Pillangó Szalon

Kéz- és lábápolás,
működő építés, hen-
nafestés

Káló Ibojka
Időpont egyeztetés:
06-20-462-1233
Szatymaz, Dózsa Gy. u. 49.
Szolgáltatóház

Sári János szobafestő, mázoló Vállalunk:

- szobafestést - mázoló -
tapétázást - lakásfelújítást
- homlokzatfestést
Tel.: 06-20-595-5903

Üvegezés

Szilágyi László
Szatymaz,
Dózsa Gy. u. 13.
06-20-447-7779
Biztosító felé számlát adok!

SPORT

SZATYMAZI OB ARANY!

Az elmúlt időszakban több versenyen is nagyszerűen szerepeltek a Szatymazi SE fiatal judosai. A remek eredmények közül is kiemelkedik a 17 éves Miklós Balogh Ádám teljesítménye, aki az október 09-én Cegléden megrendezett junior B országos bajnokságon a 100 kg-os súlycsoportban az első helyen végzett. Miklós Balogh meggyőző versenyzssel utasította maga mögé ellenfeleit és állhatott fel a magyar bajnoki dobogó tetejére. Ugyanezen a napon rendezték szintén Cegléden a serdülő B korosztály nemzeti bajnokságát, ahol a szatymaziak két érmet is szereztek. Kopasz Bence a 63 kg-ban a második, míg Gábor Ádám az 50 kg-osok mezőnyében a harmadik helyen végzett.

Október 23-án Szerbiában szerepeltek judosaink egy nagyszabású nemzetközi versenyen. Fiataljaink igencsak kitettek magukért, hiszen 4 aranyérem mellett három ezüst-, egy bronzérem és két ötödik helyezés is Szatymazra vándorolt déli szomszédainktól.

Edző: Kovács Szabolcs

Eredmények:

Rákosvidéke Kupa korosztályos nemzetközi verseny 08.27-28., Bp.

Ifjúsági fiú

73 kg.:

2. Veszelovszki Kevin

Tenkes Kupa korosztályos nemzetközi verseny 09.04-05., Siklós

Junior fiú

100 kg.:

2. Miklós Balogh Ádám

Tóth Péter Emlékverseny 09.11-12., Eger

Diák C lány

30 kg.:

1. Kopasz Fanni

Diák B lány

40 kg.:

Serdülő fiú

60 kg.:

1. Kopasz Bence

+81 kg.:

3. Nyima Tibor

Kopasz Bence

Atom Kupa korosztályos nemzetközi verseny 09.25-26., Paks

Serdülő fiú

60 kg.:

2. Kopasz Bence

+81 kg.:

5. Nyima Tibor

Diák C kcs. Lány

30 kg.:

2. Kopasz Fanni

Fiú

39 kg.:

5. Palotás Bálint

55 kg.:

2. Molnár Bálint

Diák A OB 09.25., Paks

34 kg.:

5. Guba Levente

Regionális bajnokság 10.02., Szeged

Gyermek korcsoport

33 kg.:

1. Kovács Balázs

+45 kg.:

2. Lénárt Benedek

Diák C kcs. Lány

30 kg.:

1. Kopasz Fanni

Fiú

39 kg.:

5. Palotás Bálint

Diák B kcs.

Lány

40 kg.:

1. Kónya Nikolett

49 kg.:

1. Balogh Sára

Diák A kcs.

34 kg.:

2. Guba Levente

Serdülő kcs.

55 kg.:

1. Kovács Ákos

60 kg.:

1. Kopasz Bence

Kovács Balázs

Felnőtt ORV 10.02. Bp. UTE

Nők

48 kg.:

1. Kónya Viktória

Férfiak

100 kg.:

3. Miklós Balogh Ádám

Serdülő fiú B OB 10.09., Cegléd

52 kg.:

3. Gábor Ádám

63 kg.:

2. Kopasz Bence

Junior fiú B OB 10.09., Cegléd

100 kg.:

1. Miklós Balogh Ádám

Diák B OB 10.10., Bp. UTE

36 kg.:

5. Kónya Nikolett

Diák C MKK 10.18. Bp. UTE

Lányok

30 kg.:

1. Kopasz Fanni

Fiúk

55 kg.:

3. Molnár Bálint

Kopasz Fanni Köztársaság
Kupa győztes

Nemzetközi verseny 10.23. Ruma /SRB/

U12

Lányok

28 kg.:

2. Kopasz Fanni

50 kg.:

1. Balogh Sára

Fiúk

55 kg.:

5. Molnár Bálint

U15

Fiúk

34 kg.:

2. Guba Levente

50 kg.:

3. Gábor Ádám

55 kg.:

2. Kovács Ákos

60 kg.:

1. Kopasz Bence

U20

Lányok

48 kg.:

1. Kónya Viktória

Fiúk

73 kg.:

5. Veszelovszki Kevin

100 kg.:

1. Miklós Balogh Ádám

Szatymaziak Szerbiában /balról jobbra/: Kovács Szabolcs, Kopasz Fanni, Gábor Ádám, Molnár Bálint, Miklós Balogh Ádám, Balogh Sára, Kopasz Bence, Guba Levente, Kovács Ákos, Kónya Viktória.

A Szatymazi SE cselgáncs szakosztálya szeretettel vár minden judo iránt érdeklődő 6 és 12 év közötti lányt és fiút az általános iskola tornatermében tartott edzéseire.

Edzésidőpontok: hétfő 17¹⁵-18¹⁵, péntek 16⁰⁰-17⁰⁰.

HAJRÁ SZATYMAZ!

Érdeklődni Kovács Szabolcs /20-555-0629/ edzőnél.

FÖLDMÉRÉS!

Megosztások, telekhatár kiűzések, épületfeltüntetés, szolgalmi jog bejegyzés, művelési ág változás.

Elérhetőségünk:

személyesen: Szeged, Pál u. 8/a

(egyvezetett időpontban!)

tel.: 06-30-218-8953 fax: 62-424-404

weboldal: www.infogeobt.hu

e-mail: infogeo@vnet.hu

levélcím: INFOGEO Földmérő Iroda,

6724 Szeged, Pál u. 8/a

Egyedi kályhacsempék gyártása:

- hagyományos kézi készítésű
- precíz öntött csempék
- gazdag színválaszték, egyedi mázak készítése
- cserépkemence, cserépkandalló, cserépkályha építése
- épület és díszkerámia, falikutak, szökökutak tervezése és készítése
- szinte minden ami kerámia

MEGRENDELHETŐ itt:
KONCSIK ANDOR,
06-20-926-18-91

Gyorsított KRESZ tanfolyam Szatymaziaknak 50%-os kedvezménnyel!

Kormányos Autósiskola

Szeged, Tisza Lajos krt 14
kormanyos97@invitel.hu
62/471-921

A legkisebbtől a legnagyobbig!
Jelentkezés laccímekártyával
október 1. és 30. közt.

Közérdekű információk

SÜRGŐSSÉGI ORVOSI ÜGYELET

FELNŐTT:

Hétköznapi: 11⁰⁰-16⁰⁰ helyi háziorvosok közreműködésével a **06-30-383-0237** telefonszámon
16⁰⁰-7³⁰ a **104-es** telefonszámon
Szombaton, vasárnap, valamint munkaszüneti napokon: 07³⁰-07³⁰
Elérhetőségi telefonszám/lakásra hívás: 104-es ingyenes telefonszámon
Rendelő helye: Szeged, Kossuth L. sgt. 15-17. szám alatti felnőtt ügyeleti rendelőben /bejárat a Szilágyi utca felől/.

GYERMEK:

Hétköznapi: 11⁰⁰-16⁰⁰ helyi gyermekorvos közreműködésével sürgősségi ügyelet a **06-30/905-3546-os** telefonszámon
16⁰⁰-7³⁰ mentőállomáson.
Szombaton, vasárnap, valamint munkaszüneti napokon: 07³⁰-07³⁰
Elérhetőségi telefonszám /lakásra hívás: 104 ingyenes telefonszámon
Rendelő helye: Szeged, Kossuth L. sgt. 15-17. szám alatti felnőtt ügyeleti rendelőben /bejárat a Szilágyi utca felől/.

Orvosok rendelése:

Dr. Lengyel Dezső
(telefon: 283-130)
Hétköznapi: 8⁰⁰-11⁰⁰.
Szatymaz, Kossuth u. 6.

Egészségház:

Szatymaz, Ády E. u. 32

Dr. Lengyel Andrea
(telefon: 283-101/13)
Hétköznapi: 8⁰⁰-11⁰⁰.

Csak rendelési időben
hívható mobil telefon:
06-20-214-15-45

Gyermekorvos rendelése:

Dr. Szilágyi Katalin
(tel. rendelési idő alatt:
283-101/14)
H, K, Cs, P: 8⁰⁰-11⁰⁰,
Szerda: 8⁰⁰-10⁰⁰.
Mobil: 06-20-213-3322.

Védőnők fogadóideje:

Igazné Herkó Mária
tel: 283-101/15
hétköznapi 8³⁰-9³⁰

Szabó Szilvia
tel: 06-30/9696-203
hétköznapi 8⁰⁰-9⁰⁰

Csecsemő- és gyermek tanácsadás:

Szerdánként: 12⁰⁰-14⁰⁰.

Terhes tanácsadás:

Csütörtökönként: 12⁰⁰-14⁰⁰.

Fogorvosi rendelés:

Dr. Bandl Erzsébet (tel.: 283-101/12)
Hétfő, szerda: 14⁰⁰-19⁰⁰,
kedd (Iskola fogászat)
csütörtök: 8³⁰-14⁰⁰,
péntek: 8³⁰-12³⁰

Gyógyszertár:

(tel.: 283-110)
Hétköznapi: 7³⁰-15³⁰

Általános iskola

Szatymaz, Petőfi S. u. 6.
(tel: 283-149)

Állatorvosi rendelés:

Dr. Martinek Vilmos
(tel.: 06-30-9451-386)
Szatymaz, Rákóczi u. 50.
Hétköznapi: 8⁰⁰-9⁰⁰,

Állatorvosi ügyelet:

November

6.-7.

Dr. Kunstár Pál
(36-30-488-0267)

13.-14.

Dr. Sikter András
(06-20/936-4208)

20.-21.

Dr. Gombos László
(62) 278-502

26.-27.

Dr. Sipos Attila
Tel.: 36-30-487-8382

December

4.-5.

Dr. Huszár Péter
(06-30/487-4030)

11.-12.

Dr. Szigeti Gábor
Tel.: 36-30-2974-435

Polgármesteri Hivatal
Szatymaz, Kossuth u. 30.
(tel: 583-560)
Ügyfélfogadás:
Hétfő, péntek: 8⁰⁰-12⁰⁰,
szerda: 8⁰⁰-16⁰⁰.

Polgármester:

Dr. Kormányos László
tel.: 06/20-9571-128

Jegyző: Mákos Istvánné
telefonszám: 06-30-9670-850

Elsőfokú építési hatóság:
szerda: 8⁰⁰-16⁰⁰,
péntek: 8⁰⁰-12⁰⁰

Rendőrség:

Szatymaz, Kossuth u. 30.
Andódi Tamás:
06-20/209-5307

Csóti József:
06-20-209-5302

Polgárőrség:

Telefonszáma:
06-30-6234-262

Falugazdász fogadóideje:

Halászné Ács Éva
tel.: 583-520, 30-6189-788
művelődési ház, Dózsa u. 42.
Szerda: 7³⁰-16⁰⁰,
péntek: 7³⁰-13³⁰

Kábel-TV hibabejelentés:

Szélmalom Kábel-tévé Rt.
Tel.: 463-444/101

Sertésfelvásárlás

fogadóideje:
Kiss István (tel.: 583-520)
művelődési ház, Dózsa u. 42.
Csütörtökönként: 13³⁰-tól.

Mozgáskorlátozottak

Egyesülete.
Fogadóóra: kedd, csütörtök,
péntek: 8⁰⁰-12⁰⁰
Tel.: 06-20-235-70-26

Tanya gondnokok:

Rózsa Zoltán
tel.: 06-20-260-0750
Karácsonyi Gergely
tel.: 06-30-5000-532

Kapcsolat Integrált Szociális Alapszolgáltatási Központ

Tel.: 283-169

Makra Sándorné
Tel.: 06-30-3034-487

Családsegítő Szolgálat

Tel.: 06-62/283-169
Radeczkine Draskovics Márta
Ügyfélfogadási idő

Hétfő: 9⁰⁰-13⁰⁰
Kedd: 13⁰⁰-16⁰⁰
Szerda: 13⁰⁰-16⁰⁰
Csütörtök: 9⁰⁰-13⁰⁰
Péntek: szünnap
Ügyeleti idő kedd: 16⁰⁰-18⁰⁰

Gyermekjóléti Szolgáltatás

Tel. 06-62/283-169
Makai-Szűts Gabriella

Ügyfélfogadási idő

Hétfő: 12⁰⁰-16⁰⁰
Kedd: 9⁰⁰-13⁰⁰
Szerda: 9⁰⁰-13⁰⁰
Csütörtök: 12⁰⁰-16⁰⁰
Péntek: szünnap

Vízű hibabejelentés

Csúri István:
Tel.: 06-70-270-0552

Temetéssel kapcsolatos teljes körű ügyintézés:

Patak János
Tel.: 06-30-278-0017

Teleház

Nyitva tartás
Hétfőtől péntekig 9⁰⁰-19⁰⁰
Szombat 10⁰⁰-15³⁰
Vasárnap zárva
Tel.: 283-115

Közvilágítási hiba bejelentés a:
mozesr@demasz.hu

Búcsúzunk tőlük

Csikós Mihály
(Juhász Gy. u. 15.)

Gál Istvánné
(Rákóczi u. 46.)

Kulcsár Sándorné
(Dankó P. u. 5.)

Máthé Imréné
(I. körzet 1566.)

Maróti Rudolf
(Hámán K. u. 44/B.)

Pálfi Györgyné
(Rózsa u. 10.)

Szalai Józsefné
(Árpád u. 66.)

Karácsonyi Gergelyné
(József A. u. 26.)

Felelős kiadó: Dankó Pista Művelődési Ház és Könyvtár. **Főszerkesztő:** Bérczi Tamás. **Szerkesztőbizottság tagjai:** Barna Károlyné, Kasza Ágnes, Pálmai József. **A szerkesztőség címe:** Dankó Pista Művelődési Ház és Könyvtár Szatymaz, Dózsa György utca 42. E-mail: milapunk@szatymaz.hu **Következő lapzárta: december 1.**
Nyomdai előkészítés: RRD Kereskedelmi és Marketing Vállalkozás. **Nyomtatás:** Tiszapress nyomda

Gólyahír-Babaköszöntő

Kívánunk, az újonnan érkezett, cseppnyi szatymazi polgárainknak hosszú, boldog életet!!!

Suhajda Sándor Máté 2010.09.12.
Szülők: Hódi Margó, Suhajda Sándor

Paragi Patrik 2010.10.13
Szülők: Paraginé Mészáros Zsuzsanna, Paragi Mihály

Vetró Bence 2010.07.28.
Szülők: Takács Kitti, Vetró Mihály

Kedves szülők!

Amennyiben szeretnék, hogy újszülöttjük fotója megjelenjen a "Mi Lapunkban",
kérjük, értesítsék telefonon Szabó Szilvia védőnőt.

Telefonszámai: 06/30-21-28-442 vagy 06/30-96-96-203

Pillanatképek a Rockdélutánról

Meghívó

Kultúrparki Advent

a Szatymazi Nőegylet szervezésében

2010. november 28-tól december 23-ig

Lányok, Asszonyok!

A művelődési ház előtti téren a Szatymazi Nőegylet
"Kultúrparki Adventet" rendez!

Minden adventvasárnap különböző programokkal
várunk Titeket:

- közös gyertyagyújtás a legkisebbektől a legnagyobbakig
- műsorokkal, meglepetés fellépőkkel várunk minden kedves szatymazit
- December 5-én eljön hozzánk a falu Mikulása!
- Aranyvasárnapon (december 19-én) plébánosunk ünnepi beszédet mond és megnyitja a december 23-ig tartó karácsonyi vásárt.

Gyertek el családokkal együtt, és legyetek részesei egy közös ünnepvárásnak!

Meghívó

**"A vidék kitárul-
Székelyföld képekben"**

című kiállításra.

Fekete Réka és Balázs Ödön
fotói megtekinthetők
a Dankó Pista Művelődési
Házban

Szatymaz, Dózsa Gy. u. 42.

A kiállítás nov. 6-tól 19-ig
8-tól 19 óráig látogatható.

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beküldött írásokat rövidítve, illetve szerkesztve közölje.
Az újság az olvasók fóruma, a közölt levelek, cikkek tartalmával a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet.